

[Viggo Starcke.]

man ville gøre i Paris, var at prøve at få andre lande til at følge os med hensyn til vort toldniveau. Jeg er enig med finansministeren i, at det ville være dejligt, hvis vi kunne få andre lande til at sænke deres toldniveau, men kan vi ikke det, motiverer det ikke en standsning af liberaliseringen eller en modarbejdning fra dansk side. Ministeren mente, det var rigtigt, at Danmark i Paris havde taget forbehold overfor en liberalisering af tekstilvaregruppen, fordi den blev liberaliseret før landbrugsvarerne, og han mente, det var nødvendigt at skabe balance herhjemme, før man kunne liberalisere. Alle de gamle argumenter! Der har af professor Nyboe Andersen været fremført det meget realpolitiske argument, at Danmark netop har en meget stor egeninteresse i at presse på i liberaliseringen og helst presse på op imod de 100 pct., netop fordi de danske landbrugsvarer er i den resterende del, som endnu ikke er liberaliseret. Det system med common lists, som Dirk Stikker har udtænkt, og hvorefter tekstilgruppen skal liberaliseres, omfatter jo ikke blot de færdige tekstilvarer, men også råvarerne, uld, bomuld, hør, silke, kunstsilke, cellulid, nylon og maskinerne dertil. Og desuden har der været forhandlet om liberalisering af varer, som i høj grad må interessere det danske landbrug, nemlig foderstoffer, ost, frø, kasein og tarme. Hvis det er rigtigt, at det næste år skal være landbrugsvarerne, der skal liberaliseres, først og fremmest kunstgødning, redskaber og landbrugsmaskiner — men der er også dem, der mener, at selve de landbrugsvarer, som i høj grad har eksportinteresse for Danmark, står for tur næste år —, er det en meget ufor-sigtig politik af Danmark at være kritisk og prøve at standse den liberalisering, som man kan få i år.

Jeg har intet imod, at man fra dansk side råber højt og protesterer, fordi de varer, som vi har interesse i af hensyn til eksporten, ikke bliver liberaliseret; men i dette ligger ikke, at Danmark ikke har en interesse i, at de andre varer bliver liberaliseret. Jeg noterer med glæde, at den højtærede handelsminister syntes at være meget mere forstående og velvilligt indstillet overfor dette problem.

De svar, som den højtærede finansminister gav på vore 3 spørgsmål, var alt i alt ikke særligt tilfredsstillende. Den højtærede finansminister ville ikke afvise omsætningsskatten, og jeg mener derfor, det bliver nødvendigt at stille det så stærkt op, at det måske vil være værdifuldt at betragte landstingsvalget som vælgernes svar på, om man

ønsker omsætningsskatten i fremtiden, eller om man ikke ønsker den. Om de 2 milliarder kr.s jordværdistigning har jeg talt, men den højtærede finansminister har endnu ikke svaret på, hvad man vil gøre overfor dette problem. Vil man tillade, at stigningen omsættes i prioritetsgæld og derigennem kommer til at skabe os store fremtidige, vanskelige problemer?

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var af den anskuelse, at hvis man ville give kronen fri, ville man få et fald i kronens kurs og en stigning i andre landes valuta-kurs. Dette må betyde, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har den anskuelse, at kronen i dag faktisk yderligere er blevet undergravet udover den undergravning, som devalueringen skabte. Hvis det er sådan — hvad kyndige mennesker mener —, at en krone i Danmark kan købe en større varemængde, end den tilsvarende valuta-værdi i England eller Amerika kan, er der jo ingen fornuftig grund til at påstå, at kronen vil falde, tværtimod, og hvis det ærede medlem har ret i sin anskuelse, opret-holder vi altså i øjeblikket en falsk kurs på kronen, og det betyder, at det ærede medlem er tilhænger af en politik, som den schweiziske nationaløkonom Wilhelm Röpke har karakteriseret sådan, at man fastholder en falsk kurs med politiets hjælp.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mente, at vi rendte fra forhandlingerne i statsministeriet. Han glemte at oplyse, at vi i forvejen havde sagt, at vi ikke ville deltage i et forlig, hvori omsætningsskatten skulle indgå, og da forhandlingerne netop samlede sig om at lave et forlig om omsætningsskat, gik vi; men det radikale venstre blev siddende. To dage efter rendte de radikale selv, hvis man skal bruge det udtryk.

Jeg vil gerne minde om, at det er jo ikke mere end en god måneds tid siden, der i „Politiken“ stod en ledende artikel, som gik ind for omsætningsskatten med piber og trommer, og om at den tidligere radikale handelsminister, Hassing-Jørgensen, i den anledning skrev: det havde været noget for Hørup! For nogle dage siden stod der en kronik i „Politiken“ af professor Kjeld Philip, hvori han om omsætningsskatten sagde, at for 14 dage siden var vi lige ved at få den. Det tyder dog på, at der har været en vis villighed, interesse og tendens fra radikal side.

Det ærede medlem hr. Elgaard udtalte, at efter hans skøn befandt landet sig i en alvorlig økonomisk situation. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Elgaard, om vi — bortset fra vore kulpladser — har